

[Søren P. Larsen.]

mindre omfattende end tidligere Aar. De almindelige Forslag, der indeholdes i Normeringsforslaget, har vi givet vor Tilslutning, og vi har gjort det som i tidligere Aar ud fra den Betragtning, at Normeringsloven er en Lov, der skal gives hvert Aar, og det er kun rimeligt og naturligt, at Regeringen har overvejende Indflydelse paa, hvorledes denne Lov skal opbygges; en Række af Udvidelserne skyldes jo ogsaa ny Lovgivning paa forskellige Omraader. Vi har derfor tiltraadt Normeringsloven i det store og hele.

Paa et enkelt Punkt har vi et Ændringsforslag, som den ærede Ordfører nævnte, Ændringsforslag Nr. 11, hvor vi henstiller, at Løbe-Nr. 176 udgaar.

Jeg er ikke nogen Tilhænger af at drøfte enkelte Personers Kvalifikationer, naar man skal behandle en Normeringslov; der kommer let noget personligt ind over Behandlingen, som vi helst vil være fri for, og derfor skal jeg afholde mig fra Bemærkninger i saa Henseende. Jeg har intet hørt, hverken fordelagtigt eller ufordelagtigt, om vedkommende, som der er Tale om; det er slet ikke af de Grunde, vi stiller Ændringsforslag. Ændringsforslaget er motiveret i dette, at vi har Hovedbestemmelser i Lønningsloven, der fastsætter en Aldersgrænse for Ansættelse med Pensionsret. I det Øjeblik denne Aldersgrænse overskrides væsentligt, som der er Tale om ved Ændringsforslag af den Beskaffenhed som det, der er optaget under Løbe-Nr. 176 i Normeringsloven, vil det betyde, at man lidt efter lidt gennemhuller Lønningslovens Bestemmelser. At man henviser til, at der tidligere har fundet Afvigelser Sted paa dette Omraade, er for saa vidt ingen Undskyldning. De Bestemmelser, der findes i Lønningslovens § 55, forudsætter, at ganske særlige Forhold skal gøre sig gældende i saadanne Tilfælde. Den høje Regering og Flertallet skønner, at disse Betingelser er til Stede i dette Tilfælde, hvorimod vi mener, de ikke er til Stede, men at man kunde være kommet om ved Spørgsmaalet paa en helt anden Maade. Jeg vil derfor anbefale Tingets ærede Medlemmer at stemme for Ændringsforslag Nr. 11, hvorefter denne Bestemmelse, der er af rent principiel Art, bliver ophævet, saaledes at Normeringsloven ikke kommer til at indeholde Bestemmelser, der i Virkeligheden er stridende med selve Lønningslovens Princip.

Vesterager: Med Hensyn til det foreliggende Forslag til Normeringslov er der

gjort Rede dels for dets Tilblivelse og dels ogsaa for de enkelte Ændringer, der nu er foreslaaet til anden Behandling. Vi kan være ganske enige i, at Lovforslaget er barberet ret haardt i Aar; der er brugt, om jeg saa maa sige, en skarp Kniv til at skære alt det bort, som man mener paa nogen Maade kunde taale at fjernes. Det er vi gaaet ind for; vi har loyalt bøjet os for de Ønsker, der har været fremme fra Ministeriets Side; vi er baade i Lønningsraad og i Lønningsudvalg gaaet ind for den Tanke, at der maatte gennemføres en vis Spar-sommelighed, et vist Maadehold. Det har jo ogsaa Organisationerne i stor Udstrækning bøjet sig for; de har erkendt, at der var ikke noget videre at opnaa, og saa maatte man bøje sig for Forholdene. Dermed er vi altsaa kommet til det Resultat, at der foreligger et Forslag til Normeringslov her ved anden Behandling, hvorom der i det store og hele er Enighed.

Jeg skal ikke komme ind paa de faa Ændringsforslag, der er stillet af Finansministeren og tiltraadt af Udvalget, dem har den ærede Ordfører jo omtalt. Naar jeg er Medforslagsstiller til et enkelt Forslag, som ikke har faaet Tilslutning af den højtærede Finansminister og Udvalget, har det sin Grund i, at vi i det hele taget har været imod Husholdningsraadet. Men det skal jeg ganske se bort fra i denne Forbindelse, fordi man jo ikke saa sjældent er imod en Lovforanstaltning og alligevel fuldt ud tager Konsekvensen med Hensyn til Bevillingerne. Saadan har vi stillet os over Socialreformen, og saadan har vi stillet os i nogen Maade over for Politioordningen. Men selv om vi vilde indtage samme Holdning her, kommer der ogsaa et andet Spørgsmaal frem, nemlig det, som det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen var inde paa, Spørgsmaalet med Hensyn til Ansættelse efter Tjenestemandensloven. Jeg vil ikke gentage hans Udtalelser, men yderligere føje til, at der i Loven om Husholdningsraadet er en Bestemmelse om, at Loven skal revideres i Løbet af et Aar eller halvandet. Vi staar altsaa over for en Revision af denne lille Lov, og det er udtrykkelig fremhævet ved flere Lejligheder, at man i den Tid, der nu gaar, vil prøve at undersøge, hvad der kan komme ud af dette Arbejde. Naar vi nu over for hele Normeringsloven har stillet os saa imødekommende, gaaet med til alle de Beparelser, som Ministeren har foreslaaet, og er afstaaet fra at komme med Krav i Lønningsudvalget ud over, hvad den højtærede Finansminister selv vil fremsætte, forekommer det os